

Ško áček

❖ Zelená pro naši školu

❖ Novinky ze školy

❖ Vlastní tvorba

❖ Stránky zábavy

❖ Křížový výslech

Čtvrtletník
Základní školy
Školní 1480,
Chomutov
Listopad 2008

Milí čtenáři,

připravili jsme pro Vás první číslo Školáčka v letošním školním roce. Velmi rádi se s Vámi podělíme o zážitky z akcí Vaší třídy. Těšíme se na Vaše příspěvky, nápady i připomínky.

Jana Hrbková
Soňa Gálová
Šárka Lienertová
Martin Kosina
Václav Mock
žáci 9.A a 5.A

30. září a 1. října se konalo okresní kolo v **atletickém čtyřboji**. Soutěžila v něm pětičlenná družstva žáků základních škol.

Mladší žákyně: Lucie Fejfarová, Lada Fejfarová, Tereza Kaňková-7.A, Tereza Říhová -7.B
Jana Šebková- 6.B
5. místo

Mladší žáci: Albert Koštůr, Pavel Dvořák-6.A, Lád'a Svoboda-7.A, Vlád'a Osik-7.B, Denis Pilo-7.C
9.místo

Starší žákyně: Galina Abrahámová, Tereza Bulantová – 9.C, Anna Heuschneiderová – 9.A.,
Sabina Demová – 7.B, Katka Tripalová –8.A
10. místo

Starší žáci: Lukáš Dočkal, Tonda Nguyen KhacThe, Vojta Svoboda – 9.A, Tomáš Pinkava,
Michal Janoušek - 9.C
10. místo

1. října se žáci 8.A zúčastnili soutěže „**Přírodovědný klokan**“.

Výsledky třídního kola: **1. místo – Adam Sailer**

2. místo – Jakub Slezák

3. místo – Přemek Červenka

5. října se na ZŠ Zahradní konala **soutěž v tlumočení a překladu „Jeronýmovy dny“**.

Výprava našich žáků na soutěž byla velmi úspěšná.

Anglický jazyk

1.místo – Jan Havránek, 7.A (kategorie 6.- 7 tříd)

3. místo – Lili Bui Thi Van Thuy, 9.A (kategorie 8. - 9. tříd)

Německý jazyk

2. místo – Tonda Nguyen Khac The, 9.A (kategorie 8. – 9. tříd)

17. října byla zahájena **Žakovská liga malého fotbalu** žáků základních škol. Naši fotbalisté sehráli tři zápasy.

Družstvo mladších žáků: Pavel Tichý, Lád'a Svoboda – 7.A, Albert Koštůr - 6.A,
Vlád'a Zosik, Jakub Mešek, Martin Horák – 7.B a Denis Pilo – 7.C

ZŠ Školní : ZŠ Březenecká 2 : 0

ZŠ Školní : ZŠ Heyrovského 1 : 1

ZŠ Školní : ZŠ Zahradní 0 : 3

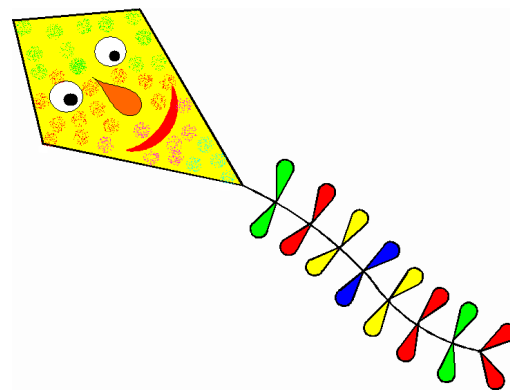
Góly: Zosik 2x, Koštůr 1x

V listopadu se uskutečnila výtvarná soutěž „Kam poletí draci“

1. místo – Hana Sekerová, 2.C
  2. místo - Aneta Stupáková, 3.
  3. místo – Jiří Spodniak, 1.B
-
2. místo – Kolektivní práce 1.B

14. listopadu pokračovala dalšími zápasy **Žákovská liga malého fotbalu** starších žáků.

Naše mužstvo: Jirka Deák, Přemek Červenka, Šlapák, Klöpsch , Mejtzký – 8.A, Lukáš Dočkal – 9.A

ZŠ Školní : ZŠ Havlíčkova 3 : 0

ZŠ Školní : ZŠ Jirkov, Nerudova 1 : 2

ZŠ Školní : ZŠ Písečná 0 : 6

Góly: Červenka, Dočkal 2x

21. listopadu sehráli naši fotbalisté další zápasy **Školní ligy malého fotbalu** mladších žáků.

Družstvo mladších žáků: Kuba Mešek, Martin Kučera, Vláďa Zosik – 7.B, Pavel Tichý, Láďa Svoboda - 7.A, Albert Koštůr – 6.A

ZŠ Školní : ZŠ Příkopy 1 : 1

ZŠ Školní : ZŠ Březno 4 : 1

Góly: Zosik 3x, Tichý 2x

Vítání prvňáčků už je v naší škole taková tradice. Ačkoli jsme to věděli, že půjdeme prvňáky přivítat, asi se nám to nějak vykouřilo z hlavy, stejně jako to, že už jsou z nás velcí

devátáci. A na mě ještě ke všemu moji drazí spolužáci „hodili“ uvítací proslov. Rozklepala se mi kolena. Ale tréma ze mě spadla, když jsem uviděla jiskřičky úžasu a překvapení v dětských očích. Proslov jsem řekla od srdce, nebo spíš ze mě slova vyskakovala sama. A ti malí caparti mě odměňovali úsměvem na růžovoučkých tvářičkách.

Týna Dvořáková, 9.A

Musím se smát, když si znovu vzpomenu na zaskočené výrazy prvňáčků, když se do jejich budoucí třídy nahrnuli devátáci s růžemi v ruce. Zvědavě po nás pokukovali, někteří se styděli, jiní se dál věnovali omalovánce, kterou měli před sebou a nepovažovali nás za takovou atrakci.

Napětí prolomila naše Týnuška, když za nás děti mile přivítala. Poté jim dal každý z nás jednu růžičku a popřáli jsme jim plno úspěchů v příštích devíti letech. O tom, že nebudou mít po celou tu dobu jen „ustláno na růžích“, jsme raději pomlčeli. Zřejmě si to ovšem moc dobře uvědomovali jejich rodiče, kteří vše sledovali se svými typicky ustaranými rodičovskými výrazy v obličejí.

Šárka Lienertová, 9.A

Ahoj prvňáci!

Když jsem uslyšel, že půjdeme na 1. stupeň vítat nové žáčky, tak jsem tam vůbec nechtěl jít. Ale pak jsem si řekl: „Proč ne? Stejně to dopadne dobře.“ A skutečně, dopadlo to líp, než jsem očekával. Přivítali nás s nadšením a my jsme jim dali růži. Bylo to docela fajn.

Nguyen Khac The, 9.A

Prcci s kornouty

Do školy se mi moc nechtělo, ale na ty prcky jsem se těšila ☺. Prvňáčci už měli připraveno na „první hodinu“.

Skoro je nebylo vidět za obřím kornouty s balíčky bonbónů, lízátek, čokoládiček a jiných cukrovinek.

Tatínkové a maminky s kamerami a kapesníky připravenými na slzičky stáli vzadu a pozorovali první okamžiky svých dětiček ve škole. Už to nebyli jen prcci, ale školáci.

Nejvíc mě potěšila holčička, které jsem na uvítanou předávala růži. Moc mile mě pozdravila a pochválila, že ta moje růžička jediná ze všech voní. Byla to příjemná chvílka.

Perta Pucholtová, 9.A

Růže jako útěcha

„Ach jo, zase ten otravný budík!“ Že by se mi do té školy chtělo, to se říct nedá.

Hned po příchodu jdeme s růžemi v ruce uvítat prvňáčky. Vejdeme do třídy a kdopak to tu sedí ☺? Holčička, kterou jsem dnes ráno potkala v našem domě a kterou jsem na té chodbě málem porazila. Takže mi bylo hned jasné, komu tu růžičku dám. Snad zapůsobila jako útěcha za tu ranní srážku, snad se jí ve škole bude aspoň chvíli líbit.

Denisa Komrsková, 9.C

Bafiky baf!

Když jsme rozdávali růže, tak si Denisa k jednomu chlapečkovi klekla. Vypadalo to, jako by ho žádala o ruku. Řekla něco jako: „Ať se ti daří.“ A ten kluk se jí lekl a sedl si na druhou židli. To mě moc pobavilo.

Jan Cikán, 9.C

Přišli jsme na 1. stupeň, kde jsme se také učili a byli jsme ve stejné situaci, jako ti, co šli dnes do školy poprvé. Byla jsem ráda, že můžu ve škole někoho přivítat a popřát mu, aby se tu cítil dobře. Prvňáčci se spokojeně usmívali, protože dostali ve škole něco hezkého. Měla jsem z toho dobrý pocit.

Šárka Nedbálková, 9.C

První den školy

Bohužel jsem z toho žádný hezký zážitek neměl. Asi se ptáte proč? Protože jsem zaspal. Vyskočil jsem z postele a utíkal jsem do školy. Ale naše třída byla prázdná. Běžel jsem na 1. stupeň. Moji spolužáci dávali dětem kytku a já jsem seděl na schodech.

Míla Pavlis, 9.C

Šestáci na 2. stupni

S pláčem jsem odcházela z 1. stupně. Bála jsem se, co mě tady čeká. Ale vešla jsem do budovy 2. stupně a můj pocit byl najednou hezký, mám tady spoustu kamarádů. Dostali jsme hodně učitelů, ale je mi

pořád smutno po paní učitelce Macháčkové.

Jestli to čte paní učitelka Macháčková, tak ať si poslechne tohle: „Byla jste pro mě slunce, které na mě svítí a dávala jste mi hřejivou moudrost. Přeji všem dětem taky tolik hřejivé moudrosti.“

Eliška Vajglová, 6.A

2. stupeň se mi vybarvil daleko lépe, než jsem předpokládal. Trochu jsem se toho bál, jelikož píši pomalu a jak říká táta, mám orientaci po mamce - tedy špatnou.. Ale nakonec jsem spokojený i s tím, že mám méně času na své záliby a nevádí mi ani přecházení z učebny do učebny, při kterém někdy bloudíme i polovinu přestávky.

Adam Zajačik, 6.A

První týden na druhém stupni je hodně zmatený. Neznáme učitele a trochu bloudíme. Nové předměty jako VOZ a fyzika. Sami si nakupujeme sešity. Na 1. stupni nám je obstarala paní učitelka. Místo šaten jsou tu skříňky.

Někteří kamarádi chodí do jiné třídy a naopak máme nové spolužáky. První týden bude zmatek, ale časem se to určitě srovná.

Katka Seidlová, 6.A

Nejdřív se mi sem nechtělo, ale obavy byly zbytečné. Ve třídě jsem potkala svou kamarádku, se kterou se znám od koní. Sedíme spolu, takže to na 2. stupni není tak špatné.

Martina Sojková, 6.A

Vše bylo nové. Byl jsem nadšený z toho, že na každý předmět máme nového učitele a že máme větší volnost. Mám však jednu obavu, že nechám ve třídě nějakou svou věc a už ji nikdy nevidím. A ještě jeden problém, máme moc těžké tašky.

Jan Bítala, 6.A

Na 2. stupni mi to připadá docela hezké. Překvapila mě paní učitelka Paliculínová. Při hodině angličtiny asi jenom třikrát promluvila česky. Zvykáme si, že musíme přecházet ze třídy do třídy. Je tu dobrá jídelna. Ale jsme tu nejmladší a každý si na nás dovoluje! Ale jednou vyrostem!

Petr Zínek, 6.A

Tajuplný výlet

7. září podnikla třída 1. A svůj první společný výlet. Vydali jsme se vlakem do Pernštejna, na cestu plnou dobrodružství. Už ve laku děti dostaly dopis od neznámého posla. Tajemné psaní bylo opálené a zapečetěné voskem se znakem Zbyška z Pernštejna, který psal, že cesta nebude jednoduchá a že dojdou jen ti nejstatečnější. Na nádraží jsme museli vypátrat další zprávu a postupovat pak podle úkolů a šipek směrem ke zřícenině hradu. Všichni s nadšením plnili zadané úkoly a postupně jsme se dostali až na samotný hrad. Tady se nám tajuplný Zbyšek ozval a nakonec jsme vypátrali i hradní poklad. Počasí nám přálo a na závěr všem devatenácti dětem zářila očka nadšením. Plni zážitků jsme odjízďeli vláčkem zpět do Chomutova a doma jsme pak měli co vyprávět.

Mgr. Hana Macháčková, třídní učitelka 1.A

Prima den

11. září připravili třídní učitelé šestých tříd pro své žáky zážitkové dopoledne, které strávili v areálu VEROS.

Byl to hezký den. Nejlepší na tom bylo, že jsme se konečně viděli s holkama ze 6.A. Šli jsme na hřiště, kde se nejspíš hraje plážový volejbal, sundali jsme si bota a ponožky, vyhrnuli jsme si kalhoty a zahrabávali jsme si nohy do písku. Pak jsme hráli přehazovanou. Potom jsme šli na dříví. V trávě jsme při tom našli tenisáky. Připravili jsme ohniště a pan učitel Nosek řekl, aby si šly

holky zkusit rozdělát oheň a zvládly jsme to. Pak jsme si opékali buřty. Bylo mi docela líto, že už odcházíme, protože jsme se tam dobře bavili.

Katka Rehwaldová, 6.C

Nejvíc mě na celém dni potěšilo, že jsem se setkal se starými kamarády.

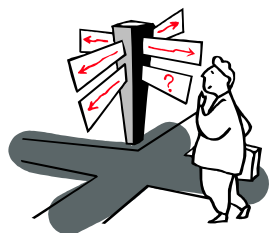
Michal Fuka, 6.C

Moc se mi tam líbilo, bylo to jako na táboře. Uvědomila jsem si, že škola není jen proto, abychom se učili, je to i o zábavě.

S kamarádkou jsme si moc užily. Někteří spolužáci se nám smáli, že si hrajeme na houpačce a na klouzačce. Mně to trapné nepřišlo. Je mi přece dvanáct let a ne šedesát! Strašně mě to bavilo. Děkuji za pěkný výlet.

Zuzka Botošová, 6.C

Ozdravný pobyt PAŽIT v Háji pod Klínovcem

Když jsme jeli do Háje pod Klínovcem, myslela jsem si, že tam bude

nuda, ale ve skutečnosti to byl týden plný zábavy a kamarádů. V okamžiku, kdy jsme přijeli, mi bylo jasné, že se nudit nebudu. Vešli jsme do krásné chaty jménem Arnica. Radost však poklesla při pohledu do pokojů – prasklá žárovka, rozbitá lampička atd. V pokoji byla zima, zvláště v noci, kdy bylo vypnuté topení. Největší zážitek se mi stal hned první den. To jsme šli do Českých Hamrů. Cestou nás stihl velký slejvák, ušli jsme toho taky hodně, takže o to více nás potěšil horký čaj v jedné restauraci. Úžasné byly i večery, kdy jsme hráli různé hry. Myslím, že ten týden se moc vydařil, ale domů jsme těšili všichni.

Tereza Příbylová, 4.A

Poslední týden v září jsme jeli se 4.A do Háje pod Klínovcem. Strávili jsme tam pět dní. Hned druhý den nás čekalo sportovní dopoledne. Všechny nás bavilo střelení z luku. Jen tři se strefili do středu terče, byl to Honza Straka, Lukáš Procházka a paní učitelka. Další den nás navštívil myslivec s nenabitou puškou a s lebkou jelena. Vyprávěl nám o historii Krušných hor. Ve čtvrtek jsme si připravili plavky a ručníky a dvě hodiny jsme se koupali v bazénu hotelu Nástup. Poslední den jsme pochodovali na Klínovec. Je to nejvyšší hora Krušných hor.

Filip Melichar, 5.B

1244 m přesně

Jednoho dne nám paní učitelka řekla, že pojedeme do Háje. Kluci by nebyli kluci, kdyby si z toho nedělali legraci, např. „Běžte do HÁJE!“ atd.

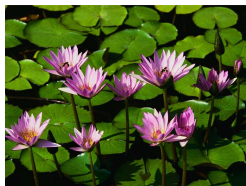
A tak jsme vyjeli. Autobus byl sice v rozkladu, ale dorazili jsme. Když autobus konečně zastavil, uviděli jsme horskou chatu. Na první pohled byla docela hezká. Zato zdrcující byl pohled do pokojů. Nacházely se v hrozném stavu. Škoda mluvit.

Ale jinak proběhl týden docela dobře. Zaplavali jsme si v bazénu, ušli jsme asi 40 kilometrů.

Poslední den jsme museli vyjít až na Klínovec. 1244 m přesně. Prvních 244 m jsem myslel, že je to můj konec, 1000 m - to už jsem se jenom plazil, 1243 m - to jsem si připravoval hrobeček, 1244m - ÚSPĚCH – zdolali jsme Klínovec.

Dolů už to šlo líp.

Žáci 5.B

Zážitkové odpoledně třídy 1.C

Sešli jsme se ve čtvrtek 2. října, abychom spolu strávili pěkné odpoledne. Nebyli jsme všichni, dva žáci z naší třídy chyběli, a tak nás na zahrádku naší paní asistentky Editky vyrazilo sedm. Jak se později ukázalo – „sedm statečných“.

Během cesty nás překvapil silný vítr a pěkný lijavec. Také cesta byla na nás docela dlouhá, až do Údlíc. Bolely nás nožky a to jsme před sebou měli ještě soutěže a dlabání dýně. Vše jsme vydrželi a odměna nás neminula. Poznali jsme našeho třídního skřítku Vítka, zbaštili jsme opečené buřtíky, sladkosti ze soutěže a vydali jsme se zpátky ke škole. Tam už na nás čekali naše maminky, tatínkové a babičky. Naštěstí pro nás přijeli auty, protože další pěší cestu bychom už asi nevydrželi!

Ale až nám povyrostou nožičky, a to bude už na jaře, tak se na zahrádku vrátíme.

Žáci 1.C

Dobývatele Bořně aneb Au, bolí mě nožičky

6. října se třídy 9.A a 9.C vydaly společně vlakem do Bíliny a odtud podnikly výstup do oblak. Když jsme vystoupili z vlaku, rozdál nám pan učitel Kinšt pracovní listy, které jsme měli cestou vyplňovat. Vydali jsme se vzhůru na Bořně. Kopec sám o sobě nevypadal nijak hrozivě. Říkali jsme si, jak je to bezvadné, že místo školy půjdeme na procházku. To jsme se však poněkud spletli! V první části kopce jsme se pořádně zadýchali, polovina teplých

oděvů šla dolů. Trochu přšelo a tak jsme byli brzy promoklí a také zablácení. Museli jsme se na cestě potýkat se spoustou přírodních překážek s vlhkými kameny, po kterých nám klouzaly podrážky. Minimálně polovina „horolezců“ se natáhla a snad každý si musel na strmých úsecích pomoci rukama. Poslední metry pod vrcholem všichni počítali každý krok. Vítězně jsme se doplazili nahoru, kde nás za tu námahu přivítala pořádná zima a výhled jenom na jednu stranu, protože ta druhá byla zahalena do mlhy. Moc se nám líbil výrok Aničky: „To není mlha, to jsme v nebi.“ Přesto se nám trochu ulevilo. Cesta dolů však byla opravdu o život. Ale naštěstí jsme ji přežili ve zdraví. A když jsme domů dorazili unavení, špinaví, zpocení a hladoví, legraci jsme si užili, především ve vlaku.

9.A a 9.C

VÚÚHÚÚ

2. a 7. října jely deváté třídy opět vlakem, tentokrát do Mostu.

Zde absolvovali ve Výzkumném ústavu hnědého uhlí výukový program „Chemie a životní prostředí“, který pořádá Ekologické centrum pro Krušnohoří v Mostě.

A opět nastupujeme do vlaku a jedeme směr Most. Rázem stojíme před budovou VÚHU a

nevíme, co nás čeká. Po výkladu jsme se rozdělili do skupin a proměnili jsme se v experty na toxické látky. Každá skupinka řešila úkol z jiné oblasti, např. zamořování vod, značení látek, znečišťování ovzduší. Nakonec jsme řešení úkolů prezentovali, abychom poučili své spolužáky. Myslím, že jsme to docela zvládli a že si ostatní z prezentací něco odnesli.

A už jsme zase venku. Pokoušíme se přemluvit pana učitele Hrbka, ať nás netáhne na Hněvín, který není ani vidět pod temným mračnem. Naše představa byla, že si zajdeme do Mc Donaldu. S panem učitelem to ani nehnulo. Zkoušel nám dávat různé otázky, na které jsme hledali odpovědi u kolemjdoucích, obvolávali jsme příbuzné, ale přestože jsme odpovědi zjistili, pan učitel

nechtěl, abychom zlenivěli. A tak druhý den po sobě šplháme mokrým lesem pořád někam nahoru. Místo krásného výhledu všude jen bílo. Počasí nám opět nepřálo. Rozchod v areálu hradu jsme strávili v restauraci u horké čokolády.

Nakonec jsme se společně vyfotili u sochy slavného alchymisty

magistra Edwarda Kellyho.

Sabina Roučková, Týna Dvořáková, Anna Heuschneiderová, 9.A

Je nám bídně, ale jedem do Vídně

Adam Vimr, 8.A

Vstávali jsme brzy ráno,
předchozí noci usnout bylo marno.
V motoru ohně zaplápolaly,
kluci už na holky nemachrovali.
Čekali jsme na dvě holky,
pod očima máme žmolky.
Kašlem na ně,
máme tu i jiné laně.
Někomu je možná mrzutě,
že nemáme ty labutě.
Zastavili jsme u bludiště,
po cestě naše kosti připomínají drtiště.
Adam Přemka honí,
vypadáme spíše jako stádo koní.
A tak to ve Vídni šlo dále,
nikdy jsme neměli na mále.
Prostě se nám tam líbilo,
naštěstí moc nelilo.

21. října jeli někteří žáci z 2. stupně na výlet do Vídně. Cesta byla dlouhá, ale docela jsme si ji užili. Ve Vídni nám průvodkyně ukázala nejznámější památky. První z nich byl Hundertwasser Haus. Dům nás úplně uchvátil. Prohlédli jsme si i turistické centrum naproti. Další zastávka byla v letním sídle Habsburků na zámku Schönbrunn. Odtud jsme se přemístili do centra Vídně, kde jsme si prohlédli i zámek Hofburg, ulici Graben, Stephansdom a sochu Marie Terezie. Samozřejmě nechyběl ani oblíbený McDonald's.

Na jednom náměstí stála socha faraona. Zvědavý Adam z 8.A si ji šel prohlédnout zblízka. Socha vypadala, jako by opravdu byla z kamene, ale když se Adam přiblížil, zasyčela. Adam leknutím uskočil a málem porazil Přemka. Další nezapomenutelné okamžiky jsme prožívali v zábavním parku Prater. Na atrakcích jsme umírali strachem i smíchy. Naše divoké afroúčesy svědčily o ďábelských rychlostech mnohých atrakcí. Divím se, že celý Prater po naší návštěvě nespádl. Z Praturu jsme jeli domů, bez peněz a s dobrou náladou. Hurá na další akci!

Terka Kaňková a Jana Pilečková, 7.A a třída 8.A

Výlet nejen do planetária

30. října jsme jela naše třída společně se 6.C na výlet do Prahy. Když jsme vystoupili z autobusu, šli jsme nejdřív do McDonaldu. Tam jsme si dávali různé dobroty. Skoro všichni si dali Happy meal, takže to trochu vypadalo jako „Happy mealová mánie“. Potom jsme šli k Národnímu muzeu a tam jsme se vyfotili. Metrem jsme jeli na nádraží Holešovice. Od nádraží jsme šli pěšky do planetária. Cestou jsme narazili na kolotoče, tak jsme tam chvíli zůstali. Bylo to celkem fajn. Potom jsme šli do planetária na noční oblohu. To se mi líbilo ze všeho nejvíc, protože hvězdy miluju. Bylo to moc zajímavé.

Eliška Kovandová, 6.B a Katka Rehwaldová, 6.C

6.B spala ve škole

V pátek 7. listopadu jsme spali ve škole. Bavilo mě, když jsme natírali lavice a židle a taky jsme je různě vyzdobili. Moc se mi líbí, jak je teď naše třída barevná a veselá. Po práci jsme byli hrozně unavení a šli jsme do tělocvičny. Tam jsme hráli různé hry, třeba skákání v pytlích. Moc se mi líbilo, jak jsme si večer ve spacáku o všem povídali. Usnuli jsme až v půl jedné. Byl to velký zážitek.

Katka Vrabcová, 6.B

Co by bylo, kdyby...

Odpovídají děti z 5. A:

Co bys udělal, kdybys měl milion?

Markéta Urbanová: Byla bych sponzorem taneční školy Stardance.

Anna Šoltéssová: Koupila bych si vilu.

Broňa Hošek: Dal bych ho nemocným lidem.

Stanislav Pinkava: Jel bych do Paříže.

Kevin Laczko: Měl bych krásný dům a Ferrari.

Klára Dušková: Kdybych měla milion, tak bych ho nedávala do banky.

Vašek Mock: Rozdělil bych ho do nadací s dětmi.

Co bys udělal, kdybys byl ředitelem školy?

Markéta Urbanová: Děkala bych to nejlepší pro děti.

Broňa Hošek: Kdybych byl ředitelem školy, tak bych opravil omítku.

Anna Šoltéssová: Kdybych byla ředitelkou školy, mohla bych si dělat co chci.

Kateřina Hoffingerová: Vybudovala bych taneční sál.

Kateřina Vaničková: Byla bych milá na děti.

Kevin Laczko: Byl bych docela přísný.

Vašek Mock: Přidal bych další povinný předmět, a to by byla hra na kytaru.

Lukáš Krejčí: Řekl bych dětem, ať se neučí a jdou domů.

Co bys udělal, kdybys uměl čarovat?

Markéta Urbanová: Vyčarovala bych si tátu, aby nás měl rád.

Broňa Hošek: Zařídil bych, aby z nebe padaly peníze.

Anna Šoltéssová: Kdybych uměla čarovat, mohla bych podvádět ve škole.

Káťa Hoffingerová: Vyčarovala bych si štěně.

Vašek Mock: Vyčaroval bych dobu ledovou a byl bych pračlověkem.

Lukáš Krejčí: Začaroval bych školu v kámen.

Klárka Dušková: Vyčarovala bych si pejska.

Co bys udělal, kdybys byl neviditelný?

Standa Pinkava: Kdybych byl neviditelný, tak bych skákal.

Káťa Hoffingerová: Mohla bych večer zpívat a tancovat.

Markéta Urbanová: Kdybych byla neviditelná, odstěhovala bych tátovy věci zpátky k nám.

Broňa Hošek: Kdybych byl neviditelný, tak bych šel do holčičí šatny.

Anna Šoltéssová: Mohla bych něco vzít z krámu.

Káťa Vaničková: Šla bych se ven v noci koukat na lišky.

Klára Dušková: Vytratila bych se a vzala si psa.

Vašek Mock: Skryl bych se před nepřáteli.

Lukáš Krejčí: Kdybych byl neviditelný, tak bych vykrádal banky v Praze.

Vašek Mock,
Nikča Steinová,
Danek Bosilkov,

Vašek Mock z 5.A

Kolik dětí navštěvuje vrcholové taneční centrum Beethoven D.C. EXE Chomutov?
Tak 100.

Které tance se tam učí?
Disco a trochu freestyle.

Máte řadu úspěchů, kterého z nich si nejvíc ceníš?
1. místo na Mistrovství Evropy v Prostějově za disco dance formace v roce 2008.

Kam si jel na závody nejdál?
Na Slovensko, do Žiliny.

Jaký styl jsi chtěl tancovat?
Asi disco dance.

Chceš se živit tancem?
Možná do 20 let.

Chtěl bys mít svoji vlastní taneční školu?
Ne.

Vtipy o bláznech

❑ **Psychiatr provází hosta po nemocnici: „Tohle je pokoj pro automobilové blázny.“ „Ale vždyť tu nikdo není?“ „Omyl, pane. Všichni leží pod postelemi a spravují.“**

❑ Přejde pacient k psychiatrovi: „Tak co vás trápí, pane Novák?“ „Víte, já mám takový problém, pořád si myslím, že jsem kůň.“ „No to není nevyléčitelná nemoc, pane. Je to ovšem velmi nákladná léčba.“ „To nebude žádný problém, já už jsem letos vyhrál čtyři dostihy.“

❑ Sedí blázen v parku a škrtá sirky. Jedna mu chytne, tak ji položí na stranu a říká: „Ta funguje, tu si nechám!“

❑ Přejde blázen do obchodu a povídá: „Máte barevné televize?“ „Ano, máme. Hodně druhů.“ „Tak mi dejte jednu oranžovou.“

❑ V rádiu hlásí: „Na dálnici D1 jede řidič v protisměru, jde zřejmě o blázna, prosíme řidiče, aby ho zbytečně neprovokovali a neznervózňovali.“ Rádio poslouchá velice naštvaný řidič a nadává: „Jeden? Tady jedou v protisměru všichni!“

❑ Zdravotní sestra u psychiatra otvírá dveře do ordinace a volá do čekárny: „Další Napoleon, prosím!“

❑ Potkají se dva chlápci na poušti. První nese na zádech telefonní budku, druhý kolejnici. První vysvětluje: „Telefonní budku s sebou mám kvůli lvům. Jakmile uvidím lva, postavím budku na zem. Vlezu do ní a jsem zachráněnej. A proč ty táhneš na ramenou tu příšerně dlouhou a těžkou kolejnici?“ „Taky kvůli lvům.“ „A jak to děláš?“ „No jak“, odvětil muž s kolejnicí, „uvidím lva, zahodím kolejnici a to se to potom utíká.“

❑ **Dva blázni v koupelně: „Proč se sprchuješ s deštníkem?“ „Abych se nemusel utírat.“**

❑ Jedou blázni autobusem na výlet. Autobus se porouchá a řidič se jde podívat, co se stalo. Jeden blázen vyleze z autobusu a říká mu: „Já vím, co tomu je!“ Řidič mu odpoví: „Nic nevíš, zalez!“ Po půl hodině zase blázen vyleze a říká: „Já vím, co tomu je!“ Řidič mu opět odpoví: „Nic nevíš zalez!“ Po další půl hodině vyleze zase blázen a povídá: „Já vím, co tomu je!“ Řidič mu odpoví: „Tak mi to teda řekni, ty chytrolíne!“ Blázen na něj koukne a říká: „JE TO ROZBITÝ!!!“

❑ „**Jak se cítíte?“ „Ale vždycky po záchvatu mám takové divné svírání.“ „A jak dlouho to už trvá?“ „Než mi sundají kazajku.“**

❑ Jdou dva blázni po náměstí a první říká: „Zebou mě ruce.“ A druhý řekne: „Tak si je dej do kapsy.“ A první: „Mně se tam nevejdou, já tam mám rukavice!“

